

Udlandet. Men den Maade at komme den tilhjulps paa: at leie Dampskibe, som skulle ligge ledige hele Vinteren ovre ved Beltet for at imødegaa særlige vanskelige Forhold, tror jeg, vil være en Foranstaltning, som de Fleeste erkjende for umulig. Ganste vist give disse uheldige Forhold en alvorlig Paamindelse om at søge Midler mod lignende Tilfælde for Fremtiden; men det maa ske ved en Forøgelse og Forbedring af Materiellet, det kan ikke ske derved, at vi leie Rhedernes Skibe og lade dem ligge hele Vinteren derovre. Det vilde blive en altfor kostbar Foranstaltning.

Det ærede Medlem, hvis Udtalelser og Betragtninger her i det Hele taget gik i Retning af, hvad man har set i Bladene anført som Mangler ved Postvæsenets Foranstaltninger, fremsførte ogsaa et saadant Æmne, idet han sagde, at der var ingen Kommando i Korsør. Det var en væsentlig Mangel, at Rejsende, som kom derned, savnede et Overhoved at holde sig til. Man ser albrig den Mand, som er Regjeringens Konsulent i Dampskibsfager, der paa Stedet, og derfor er den hele Administrations Ordning paa dette Gebet ikke heldig. Det ærede Medlem er i en Vildfarelse der, som man naturligvis ogsaa paa andre Steder har gjort sig skyldig i, og som er af den Vækkelse, at man ikke svarer paa dem, naar man ikke er nødt til at svare. Her er jeg nødt til at give en Oplysning, og det er den, at den, der har den største Stemme, og naar det kommer til Stykket er absolut raadende i Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal gaas over Beltet eller ikke, hvorvidt Skibet skal sættes ud eller ikke, er den, der fører Skibet. Ingen kan tvinge ham til at gaa ud, naar han ikke vil, og den Raadgjørelse, han skal have, har han i Oplynsmanden med Istransporten paa Beltet. Udover dem er der Ingen, der kan, og Ingen, der driver sig til at afgjøre Noget. De sætte sig fra den tidlige Morgenstund i Forbindelse med den modsatte Kyst, underrette sig om Isforholdene paa Stedet, og det er dem, der med den største Erfaring og Sikkerhed og for Skibsførerens Vedkommende med den højeste Autoritet kunne tage Bestemmelse om, hvorvidt der skal gaas over eller ikke. Han bærer Ansvar, ingen Anden. Derfor er denne Taler om, at der mangler en ansvarlig Overbestyrelse derne, tom og uberettiget. Naar det er Meningen, at der skulde være samlet Autoriteter derne, for at der skulde være flere til at raadslaa osv., har det ikke manglet derpaa. Der er Postmesteren derne, som er Expedient, han kunde s. Ex. ogsaa have en Stemme, han kan oplyse om, hvor stor Posten er, hvor vigtige de Sager ere, som skulle overføres, ligesom han ogsaa ved at have boet derne i flere Aar og ved at have set Forholdene kan have nogen Mening om, hvorvidt det er tilraadeligt at foretage en Expedition eller ikke.

Dertil kommer, at Postinspektøren en stor Del af den vanskelige Tid har ligget derne for at gjøre sig Umage for at ordne Forholdene saa vidt gjørligt. Men alt dette er Ting af mindre Betydning, den Høifskommanderende, den, der har Afgjørelsen og Ansvar, er Skibsføreren, og at han raadspør sig med Oplynsmanden ved Istransporten, er naturligt, og det vilde han i hvert Fald gjøre for at sikke sig en Medansvarlig; han maa ogsaa tage Hensyn til denne som en paa de Omraader meget erfaren Mand, der kjenner Isforholdene paa Beltet saa godt som Noget her i Landet. Saaledes forholder det sig med denne Overkommando, som har spillet en vis Rolle.

Spad nu Fragtgodsset angaar, da er der, inden Istransporten blev erklæret, iaar blevet overført langt mere og under vanskeligere Forhold, end der nogetsomhelst tidligere Aar er overført mellem Korsør og Nyborg. Jeg kunde gjerne nævne store Tal, men det vilde jo intet Begreb give om, hvad der ligger tilbage, eller hvilken Brøk dette udgjør af det, der ønskes overført, men det vilde vise, at der er overført meget betydelige Mængder, og selv efterat Istransporten er erklæret, har man af og til ført Noget over. Det kan ikke blive meget, fordi Forholdene, naar Istransporten er erklæret, i Reglen ere saadanne, at man ikke forsvarelig kan lade Dampskibene føre Fragtgods, det vil i mange Tilfælde være umuligt, naar de s. Ex., som det har været Tilfældet i nogen Tid, skulle sætte Passagerer af ved Grændsen af den faste Is og der indtage Brevpost, Pakkepost og nye Passagerer. Dette er i og for sig meget vanskeligt og undertiden af den Vækkelse, at det ikke engang lykkes. Man skal nemlig erindre, at den bevægelige Is gaar med Strømmen udenfor den faste Is, og det har adskillige Gange været Tilfældet, at man har været udsat for ikke ringe Fare for at blive sat fast i Isen og endogsaa een Gang for at blive sat paa Grund. Under saadanne Omstændigheder maa Skibene flytte sig til et andet Sted, bevæge sig efter Forholdene og se at faae overført og skiftet Passagerer og Post; men at det under disse Forhold er umuligt at medtage Fragtgods, er indlysende. I det Hele taget frembyder det at tage Fragtgods med Skibene under Isforhold vistnok flere Vanskeligheder, end der i Almindelighed kan overses. Det, der er det Væsentlige under saadanne Forhold, er at faae skiftet Post og Passagerer og faa meget Postgods som muligt, og jeg tror, at man for at kunne udføre det, maa se bort fra det Uvæsentlige, der kunde være i tillige at overføre Fragtgods, dermed vil Almenheden være bedst tjent.

Den ærede Forespørger talte om det paa Finantslovforslaget optagne Beløb til et nyt isbrydende Dampskib, og det viste sig ogsaa, at han var bekendt med, hvad der i den Henseende var